

РЕШЕНИЕ

№⁶.....
Добрич, 23.01.2017 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Добричкият административен съд, в открито съдебно заседание на седемнадесети януари две хиляди и седемнадесета година, I троен състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИРА ИВАНОВА
ЧЛЕНОВЕ: МИЛЕНА ГЕОРГИЕВА
ТЕОДОРА МИЛЕВА

при секретаря МАРИЯ МИХАЛЕВА и с участието на прокурора ВЕСЕЛИН ВИЧЕВ изслуша докладваното от съдия Т.Милева административно дело № 608/ 2016 год.

Производството е по чл. 185 - 196 от АПК.

Образувано е по протест на прокурор от Окръжна прокуратура – Добрич Веселин Вичев срещу Наредба № 1 за осигуряване на обществения ред, опазването на околната среда и собствеността на територията на Община Каварна, приета с решение №51 по протокол №6 от 01.03.2016 г. на Общински съвет Каварна в частта на чл. 31, ал. 2 и ал.3 във връзка с ал.1, т.1, предвиждащи налагането на наказание глоба в размер от 50 до 100 лева /при първо нарушение/, посочено в ал.2 и налагане на наказание глоба в размер от 100 до 500 лева /при повторно нарушение/, посочено в ал.3, на нарушителите на забраната за преминаване, престой и паркиране на ППС по зелени площи и пешеходни зони, паркове, както и по тротоари ..., каквато е въведена с ал.1, т.1. С протеста се настоява, че тези разпоредби влизат в колизия със законови разпоредби от по – висок ранг. Иска се да бъде обявена нищожността на посочените разпоредби или същите да бъдат отменени като незаконосъобразни.

В съдебно заседание, протестиращият, редовно призован, се явява прокурор Вичев, който поддържа протеста на изложените в него основания.

Ответникът – Общински съвет Каварна, не се явява и не изразява становище по протеста.

Съдът, като обсъди становищата на страните, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, и като направи проверка по реда на чл.168 във връзка с чл. 196 от АПК, приема за установено следното:

Протестът е процесуално допустим, като подаден в срок, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Наредбата, предмет на оспорване, по дефиницията на чл. 75, ал. 1 от АПК, чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, както и чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА съставлява подзаконов нормативен акт. Съобразно разпоредбите на чл. 185, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовият нормативен акт подлежи на безсрочно оспорване пред съда, като с оглед текста на чл. 186, ал. 2 от АПК това важи и за прокурора, който може да подаде протест срещу акта.

Разгледан по същество, протестът е основателен в частта му на искане за отмяна на оспорените текстове като незаконосъобразни по следните съображения:

Наредба № 1 за осигуряване на обществения ред, опазването на околната среда и собствеността на територията на Община Каварна, приета с решение №51 по протокол №6 от 01.03.2016 г. на Общински съвет Каварна. По делото са приложени доказателства, от които се установява, че е спазена процедурата по приемане на Наредбата. Видно от разпечатката на л. 50-51, проектът за Наредба е бил публикуван в

съответния срок на интернет страницата на общината съобразно изискванията на чл. 26, ал. 2 от Закона за нормативните актове. Изготвен е бил доклад по чл. 26 от ЗНА. Представени са и становища от заинтересовани лица. От Протокол № 6/ 01.03.2016 г. /л. 46 – 49/, Препис – извлечение от Решение № 51 на Каварненски общински съвет, извадката от дневния ред и от списъчната книга на присъствалите общински съветници се налага изводът, че оспорените разпоредби като част от Наредбата са приети от компетентен орган, в писмена форма, при спазване на изискванията за кворум и начин на гласуване, регламентирани в чл. 27, ал. 4 и ал. 5 от ЗМСМА. Налице е удостоверяване и обнародване по предвидения за това ред. С оглед на това съдът намира, че оспорените разпоредби са част от валиден нормативен административен акт, действащ към момента на оспорването.

Предвид изложеното дотук искането за обявяване нищожност на оспорените текстове е неоснователно.

При преценката за съответствието обаче на оспорените разпоредби с материалния закон съдът счита, че те противоречат на нормативен акт от по – висока степен, в какъвто смисъл протестът се явява основателен. Това е така, защото:

С Разпоредбата на чл.31, ал.1 от Наредбата се забранява: преминаването, престоя, паркирането на ППС по зелените зони, парковете, както и по тротоарите, с изключение на превозните средства на Спешна медицинска помощ, Полиция, Пожарна безопасност и защита на населението, ВиК, „ЕНЕРГО-ПРО Мрежи“ при изпълнение на служебните им задължения. В ал.2 и в ал.3 са посочени санкционните разпоредби, а именно при нарушение на ал.1 на виновните лица се налага наказание – глоба в размер от 50 до 100 лева, а при повторно нарушение – глоба в размер от 100 до 500 лева. От друга страна, според нормата на чл.178Е от ЗДвП се наказва с глоба от 50 до 200 лева лице, което паркира пътно превозно средство в паркове, градини, детски площадки, площи, предназначени само за пешеходци, и на тротоари в населените места извън разрешените за това места. При съпоставка на двата текста е видно, че предвидените санкции са със специален минимум и максимум и в закона липсва текст за повторност. Регламентацията на чл.178Е от ЗДвП се прилага такава, каквата е и без изключения в случаите, когато става въпрос за паркиране на изброените места. След като се въвеждат ограничения, то законовото нареждане е и изчерпателно, и императивно. Същото законово изброяване представлява и рамка, която не може да се напусне от общинския съвет.

В този смисъл е основателен протестът, че нормите на чл. 31, ал. 2 и ал.3 във връзка с ал.1, т.1 от Наредбата противоречат на чл. чл. 178Е от ЗДвП и с оглед изискването на чл. 15, ал. 1 от ЗНА следва да бъдат отменени, като бъде приведена наредбата в тази ѝ част в съответствие с изискванията на ЗУТ. Вярно е, че съгласно чл. 15, ал. 3 от ЗНА и чл. 5, ал. 1 от АПК при противоречие между два акта от различна степен се прилага този с по – висок ранг, но в случая се налага изрична отмяна на незаконосъобразните текстове, за да не съществуват в правния мир разпоредби, които противоречат на закон и поради това нарушават правата на гражданите. С отмяната и приемането на съответни на закона норми ще се осигури яснота и прозрачност по отношение изискванията към гражданите, по отношение правата и задълженията им във всеки един конкретен случай. Само по този начин ще бъдат спазени принципите на достъпност, публичност и прозрачност, съответно последователност и предвидимост, уредени с текстовете на чл. 12 и 13 от АПК, като ще се допринесе за правна сигурност в обществото. В този смисъл посочените по – горе оспорени текстове от Наредбата следва да бъдат отменени като противоречащи на материалния закон.

Отмяната се налага само във връзка с частта за паркирането на ППС, посочено в чл.31, ал.1 от Наредбата, но не и във връзка в частта за преминаването и престоя на ППС, посочено в същия член.

Установената материална незаконосъобразност на оспорените текстове е основание за отмяната им по смисъла на чл. 146, т. 4 във връзка с чл. 196 от АПК.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът по оспорването следва да възстанови на Окръжна прокуратура – Добрич направените съдебни разноски в размер на 35. 00 лв. /тридесет и пет лева/, представляващи заплатена такса за обнародване на оспорването в „Държавен вестник“.

Мотивиран така и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, Административен съд – Добрич, I троен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по протест на Окръжна прокуратура – Добрич разпоредбите на чл. 31, ал. 2 и ал.3 във връзка с ал.1, т.1 от Наредба № 1 за осигуряване на обществения ред, опазването на околната среда и собствеността на територията на Община Каварна, приета с решение №51 по протокол №6 от 01.03.2016 г. на Общински съвет Каварна

ОСЪЖДА Община Каварна да заплати на Окръжна прокуратура - Добрич направените по делото разноски в размер на 35.00 лв. /тридесет и пет лева/.

Решението може да се обжалва пред Върховния Административен съд с касационна жалба в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт на страните.

След влизането му в сила решението да се обнародва по реда на чл. 194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

